

Seksin oraakkeli

Anup Henriikki
Takarautio

Seksin Oraakkeli

© 2020 Anup Henrikki Takarautio

Taitto ja kansi: Books on Demand

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-3128-4

Seksin Oraakkeli

Kertomus miehestä joka löysi jumaluuden intohimosta

Our sexuality is the first step back to the ocean of 'God'. The sweet moments of uninhibited physical orgasm give us brief glimpses of what it feels like to 'disappear' into something bigger than what we think we are. It binds us to partners who can provide us with these outbursts of bliss on a regular basis.

- Yoyo van der Kooi

*Omistettu Maria Maryke Takarautio-Brandsin
muistolle*

Esipuhe

Tämän kirjan lukeminen voi olla hämmentävä kokemus. Minä-muodossa kirjoitetussa kirjassa todellisuuden luuranko ja mielikuvitukselliset tapahtumat ja henkilöt sekoittuvat iloisessa ja paikoin eroottisessa, paikoin rajussakin ja kertakaikkisen nopealiikkeisessä tarinassa. Kokonaisuutena kirja tempaisi mukaansa alusta asti.

Kirjoittajan sanavalintojen hienoviritteisyys tekee lukukokemuksesta nautinnollisen paatuneellekin lukijalle. Joidenkin totutujen rakenteellisten konventioiden rikkominen tekstissä saattaa tuntua alkuun hämmentävältä, mutta toisaalta se voi myös tulla hyväksytyksi kirjalle omintakeisena tyylikeinona. Kaikkeen tottuu, vaikka voikin alkuun tuntua oudolta.

Kirja voi lukijassa herättää paikoitellen rajujakin tuntemuksia. Kuitenkin lukija itse säätelee lukukokemusta, ja tapahtumien näyttämönä on aina jokaisen oma mielikuvitus. Kirjan teksti voi johdatella johonkin, mutta lukija lopulta valitsee, mitä hän ottaa vastaan, millä tahdilla kirjaa lukee tai lukeeko läpi kokonaan, ja miten tapahtumat mielessään kuvittelee. Teksti antaa täyden vapauden.

Itselleni tämä kirja oli pitkästä aikaa proosaa, romaani jonka jaksoin ja viitsin lukea läpi.

Mukaansatempaava ja yllättävä, viihdyttävä ja riittävän nopeasti etenevä – joskus hengästyttäväkin. Suosittelen, jos oman mielen venyttely kiinnostaa.

Krista Lagus

Alkusanat

Kirjoitin tämän auto-fiktiivisen tarinan kesällä 2019. Useissa eri maissa kuvailemani paikat ovat todellakin olemassa ja lähes jokaisessa olen myös vieraillut. Osa kuvaamistani henkilöistä on mielikuvituksen tuotosta ja monet päähenkilön ilon sekä surun hetket ovat olleet myös omiani. Kirjani sivuilla on myös historiallisia faktoja. Luon niiden pohjalta rinnakkaistodellisuuden tapahtumien ketjussa siten että jokin pieni osanen menneisyyden aikajanassa olisikin muuttunut. Toivotan lukijalle sekä mielikuvituksellisia että todellisia samaistumisen hetkiä molemmissa kokemisen maailmoissa.

Haluan kiittää läheisiäni ja ystäviäni kaikesta tuesta jota olen saanut sekä Suomessa että Alankomaissa. Sydämellinen kiitos partnerilleni Kristalle ja Sirpa Saukolle oikoluvusta.

Prologi

Intuitio auttaa fantasian yhdistämisessä todellisuuteen. Meidän ei tarvitse pelätä tuntematonta koska se voi olla juuri etsimäämme. Unelmamme muuttuvat todeksi. Kuten minulla. Uskaltauduin elämän kiihkeyteen koska sisäinen moraalini ohjasi minua ihmissuhteissa. Rakastuin intohimoon. Tein miljoonakauppoja taidemaailman aarteilla. Irtauduin lopulta oravanpyörästä ja jätin kaiken taakseni ja seurasin sydäntäni. Tämän seurauksena kohtasin kaukana idässä aikaisemman elämäni ja unohdetun sieluni. Luennoin maailman suurkaupungeissa ihmismielen saloista. Aiheeni ei ole teoreettinen vaan jokaiselle meistä kiinnostavan ajankohtainen: Älä kiduta itseäsi, vaan koe tarpeeksi seksiä, jotta yhtenä päivänä intohimosi jalostuu jumaluudeksi.

Tämän kirjan tarina on kaikessa monimuotoisuudessaan lähes uskottoman yksinkertainen, mutta sitähan myös uskaltaminen on; ota yksi askel kohti rakkautta, niin rakkaus ottaa tuhat askelta sinua kohti. Vapauduin menneisyyden kahleista ymmärtämään: Silloin kun nainen ei ole vapaa, kukaan ei ole vapaa. Kohtasin sieluni kumppanin ja jumaluus laskeutui meihin.

1 luku

Naiseus tuntee vetovoimaa mieheyteen – omaa polkuaan kulkevaan mieheen joka uskaltaa näyttää naiselle sekä intohimonsa että epävarmuutensa.

Meissä jokaisessa on kaipuu nautintoon. Varsinkin eroottiseen.

Yksi nautinnon muodoista on makean tunteminen suussa, sen hunajaisen ensikosketuksen tavoittaessa kieleemme kärjen, nautinnon laajentuessa sen koko alueelle ja lopulta syljen laimentaessa makeuden suussa tapahtuvan havainnointimme ulkopuolelle. Me nielaisemme viimein tuon häivähdyksen jostakin ja haluamme lisää.

Seksi on kuin hunajaa, tämä kylläkin sillä erotuksella, että siinä on lukematon määrä vivahteita, makuja, joita opimme tuntemaan ainoastaan niitä maistelemalla, eikä kirjoista lukemalla. Ja tämän minä olen todellakin tehnyt elämässäni, vaikka aluksi olinkin surkean tietämätön. Elin yksinäisen kurjuudessa kääriytyneenä itsesääliin kuin huopaan, piilottaen oman hunajapurkin pelon vällyjen alle. Kuinka surkuhupaisalta taisin silloin näyttää, ihmetellessäni sitä, ettei yksikään nainen tullut luokseni oman hunajaisen makeansa kanssa.

He tulivat kylläkin minua tapaamaan erinäisin myötätunnon ajatuksin, mutta samalla ihmetellen tätä itse luomaani toivotonmuutta, koska todellisuudessa olin jo aikuisuuden alkumetreillä komea ja vetreä nuorimies. Kuka olisi voinut nähdä omien säälin tuntoisten ajatustensa sokaisemana sen raakatimantin, jonka olin kätkenyt syvälle itseeni?

Olin laittanut sen huolellisesti piiloon ja siksi omien tekemättömyyksien myötä ja jatkuvien pelkojeni seurauksena kohtasin vain toisia kaltaisiani luusereita elämän nautinnon hyrrän liikkuessamme meidän kaikkien osaltamme toivottoman nihkeästi eteenpäin.

En halua tuomita ajatuksillani ketään, koska silloin unohdan sen, mitä tuolloin jo opin. Miksi aliarvioida heitä, jotka ovat pelokkaita ja kuitenkin haluavat muuttua? Ja varsinkaan niitä, jotka yrittävät olla edes hetken ilman kahlitsevia rajoitteita jossain elämänsä vaiheessa. Kaikenlaisten alemmuudentunteiden myötä meistä liiankin moni jättää haluamasta sitä mitä ei ehkä edes tiedosta haluavansa.

Mitä tuo jokin sisäinen tuntematon sitten voisi olla, jotain erikoista? Koska kukapa haluaa kohdata tavallista keskiverto itseään jos tarjolla on jotain jännittävää?

Meissähän jokaisessa on jotain aarteentapaista. Tämän olen kuullut monenkin ihmisen suusta ja jokunen näistä ihmisistä taisi olla viisaskin. Tässä en kyllä halua yleistää, koska tyhmyys on varsinkin itsekeskeisten ihmisten yleinen heikkous. Jota epäilemättä itsekin olen.

Kaikki toivoton epäily ja itseni halveksunta muuttui kohdallani aikuistuessani ja silmieni avautuessa huomaamaan oman seksuaalisen voimani. Ja tämä oli se tuntematon, jota olin niin kauan etsinyt itsessäni.

Olla erikoinen olemalla seksuaalisesti puoleensavetävä. En olisikaan enää kolmastoista tusinassa. Olin käännepisteessä. Joitakin hetkiä aikaisemmin olin vielä viattoman neitseellinen ja toisessa hetkessä jo puolimatassa miehisyyteeni. Todellakin, aivan kuin unelmien elokuvassa, yhtäkkisen muutoksen myötä kasvoin pojannulikasta miehisiin mittoihin. Vai kuvittelinko kuitenkin tämän tapahtumien nopeuden?

Mikään ei ole todellakaan niin yksinkertaista kuin miehenä olemisen uunituore identiteettini halusi asioiden olevan. Ajattelin ensimmäisten arkojen kohtaamisieni naisten kanssa olevan takuuni siitä että olin kuin jo ne vanhemmat ja kokeneemmat naistennaurattajat. Olinhan katsellut heidän viettelytapojaan

hyvin usein jotain oppiakseni, mutta masennuin sen sijaan. Nais-
ten vietteleminen näytti vaativan itsevarmaa persoonallisuutta.

Mutta eihän minulla ollut todellisuudessa mitään muuta jän-
nittävää tarjota naisille kuin juuri ujouteni. Jotkut naiset pitävät
miehen rehellisyydestä, sisältäköön se itsessään sitten vaikka
epävarmuutta. Ja tätä yritin juuri parhaani mukaan piilottaa. En
uskaltanutkaan näyttää heille sen hetkistä aitouttani. Näyttää heik-
kouttani. Olin pattitilanteessa. Halusin olla jotain uutta mutta en
voinutkaan vielä. Minun tuli oppia kärsivällisyyttä. Eihän kukaan
voi todellakaan kasvaa superrakastajaksi yhdessä viikonlopussa.

Olen miettinyt jälkeenpäin sitä, että miksi en vain kysynyt
naisilta heidän mielipidettään itsestäni. Ottanut pieniä askelia.
Todellisuudessaan juuri otinkin niitä, vaikka tuntemukseni
noina nuoruuteni aikoina oli aivan vastakkainen. Tietysti yhtenä
hetkenä tapahtuu räjähdys, kuten minulle kävi. Mutta tämäkin
suuri muutos oli osana laajempaa tapahtumaketjua, josta olen
unohtanut ne pienimmät. Ilman niitä, tätäkään suurta muutok-
sen iltaa ei olisi ollut. Ehkä tuon päivän erilaisuus oli juuri siinä,
miten tunsin itseni herätessäni. Hyväksyin tuona aamuna itseni
ensimmäistä kertaa omassa voimassani. Enkä tipahtanut heik-
kouteeni. Ja tästä alkoi muutosten ketju.

Heräsin, kuten monet muutkin nuoret miehet heräävät aamuisin,
erektiossa ja aloitin joka-aamuisen rutiinin, mutta hetken päästä
ymmärsin että en halunnutkaan masturboida yksinäni, vaan
löytää ihmisen, jonka kanssa voisin tuntea enemmän kuin vain
omakätisen liian usein tapahtuneen hetkellisen vapautumisen.
Tämä lähes automaattiseksi muuttunut tapa ei antanut minulle
enää muuta kuin hetkellisen vapautumisen ja koko päivän tur-
haumia. Sen sijaan halusin tuntea toisen ihmisen lämmön edes
hetken verran. Olin ollut koko nuoruuteni yksin, omien fantasioi-
den kanssa. Ja nyt olin nuori aikuinen, enkä enää voinut jatkaa

murrosikäisen haaveiluja. Minun tulisi ottaa riski ja näyttää haavoittuvaisuuteni. Näyttää jollekin ihmiselle että olen edes hetken tämän rakkauden arvoinen.

Aloin ottamaan oikeita askeleita kohti mahdollisen kohtaamisen tapahtumista. Uskaltauduin aluksi katsomaan naisia silmiin. Tämä voi vaikuttaa aika yksinkertaiselta, mutta silmiin katsominen toi minut kyllä enemmän yhteyteen todellisuuden kanssa joka ei ollut pelkkää aurinkoa. Monikaan nainen ei katsonut minua takaisin.

Kaikki voi kuitenkin muuttua yhdessä hetkessä. Uskaltauduinco siihen? Olemaan totaalisesti avoin toiselle ihmiselle.

Koetan kirjoittaa loogisen järjestelmällisesti näitä sanoja, mutta elämäni ollessa järjettömän intohimoista, näen tässä kirjoitustavassa useamman ongelmakohdan. Toivonkin kanssani hetkellisessä yhteisessä universumissa olevilta ihmisiltä kärsivällisyyttä ja myös kekseliäisyyttä, jotta voisimme luoda yhdessä jotain omaamme. Silloin se on meidän molempien tarina, ei vain minun. Näen tämän näin, koska jos kirjoittaisin vain itselleni ja loisin tarinani vain omien ajatusteni selkeyttämisen tarkoituksella, väsyisin silloin hyvin nopeasti. Mutta silloin kun ajattelen ihmistä, joka on minulle tuntematon, myös sanani tulevat jostain muualta, minulle tuntemattomasta. Ehkä joku herkkä lukijani lähetti niitä minulle omissa ajatuksissaan jo etuajassa. Ennen kuin edes aloitin kirjoittamisen. Voihan olla, että istuimme kerran kaukaisessa jaetussa menneisyydessä vierekkäin jossain kahvilassa ja katsoimme samaa kiintoisaa henkilöä rakkauden kaipuussamme. Ehkä olimmekin kasvotusten ja katsoimme toisiamme. Tästä olettamuksesta emme voi olla varmoja, mutta kuten yleensäkin omassa elämässäni, jätän sen mahdollisuuden avoimeksi. Kirjoittaessani kohtaamistani henkilöistä, samaistun heihin. Ajatuksiin joita ei lausuta ääneen, tuntemuksiin, intohimon virtaan, tunnen heidät itsessäni. Olen myös he. Jokaisessa meistä on pieni palanen toistamme, olemme osasia tietoisuuden purosta.

Palaan tarinassa takaisin tuohon muutokseni päivään josta mainitsin äsken.

Yhdessä menneisyyteni kaupungeista asuin minä, nuori ujo mies. Olin elämäni kukoistuksen alkuvaiheessa, sen autuuden alkaessa vasta siintämään jossakin kaukaisessa horisontissa. Tulin tuohon kohtaloni muutoksen tapahtumapaikkaan aivan sattumalta, yhteen niistä monista diskoista joissa tuolloin vietin aikaani. En ymmärtänyt paljoakaan ihmiselämän riiteistä, tai henkisyysistä. Olin vain oman sisäisen toivottomuuteni kurimuksessa, eikä edes jokapäiväinen masturbointi rauhoittanut mieltäni. Penikseni kylläkin asettui joiksikin hetkiksi lepotilaan, mutta sekin näytti seuraavan ajatuksieni epätoivoa sillä seurauksella, etten voinut kulkea kadulla ilman että naiset eivät olisi katsoneet haaroissani olevaa pullistumaa hymysuin. Tämä oli hyvin kiusallista koska se juuri herätti heissä moninaisia ajatuksia ja itse olin vuorostani liian estynyt reagoimaan heidän kujeileviin katseisiinsa.

Kiertelin diskon isossa avoimessa tilassa katsellen viehättäviä tanssivia naisia.

Olin itsekin nuori ja halukas, mutta en tiennyt, kuinka olisin lähestynyt jotakuta noista seksin ruumiillistumista, heidän liikkuessaan tanssin rytmeissä. Lantiot vispasivat kuin ne olisivat irtonaisia heidän muusta kehostaan.

Tunsin sisäisen paineen yltyvän. Lähtisin kohta vessaan onan oimaan omaa toivotonta kaipuutani läheisyydestä tai uskaltaudun kohtaamaan jonkun näistä mielitekojeni ruumiillistumista. Lopulta pyysin yhtä minua vilkuilevaa naista tanssimaan. Antauduin heti musiikin rytmiin, silmäni sulkeutuivat kuin itsestään ja unohdin olevani yhdessä tuon itsevarmalta näyttävän kauneuden kanssa tanssilattialla. Rytmikäs pop-musiikki piiskasi kehoani nopeampaan liikkeeseen enkä välittänyt enää mistään. Olin vapaa kaikista peloistani sillä hetkellä. Avattuani lopulta silmäni näin neidon hävinneen. En edes muistanut hänen kas-

vojaan. Ehkä sillä ei ollut enää vähääkään merkitystä. Uskalsin lopultakin olla edes hetken oma itseni ilman pelkoa naurunalaiseksi joutumisesta.

Liikuin eteenpäin tanssilattian laidassa huumautuneena äskeisestä kokemuksestani, ihmismassan eroottisen liikkeen rajoilla. Naisten takamukset ja rinnat heiluivat joka puolella ympärilläni hämmentävän kiihkeästi. Jokin tästä silmiäni edessä olevasta liikkeestä poikkeava vetää huomion puoleensa.

Se oli massasta eroavaa.

Näin nuoren naisen seisovan toisella puolen tanssilattiaa. Hän seisoi liikkumattomana kuten minäkin ja katseiden kohdatessa, en räpyttänytäkään silmiäni. Näytin hänelle tämän vaillinaisen itseni siinä hetkessä, kaikkine toiveineni ja myös pelkoineni, ollessamme vielä kaukana toisistamme, tanssilattian ihmismassan liikehtiessä välissämme kuin kiimainen moniulotteinen sukuelin. Musiikin biitti hakkasi kasvojen kakofoniaa eroottis vivahteisiin ilmeisiin, joissa puoliksi suljetut silmät ja henkeä haukkovat huulipunat värittämät avonaiset huulet henkeä haukkovine suineen olivat kuin esileikkiä aikuisten iloihin. Me tulisimme kohta toistemme nälkäisille käsivarsille, ollen vielä hetken aikaa kuitenkin erillisyytemme vankiloissa.

Aloimme liikkumaan toisiamme kohti, kuin jonkin suuremman magneettisen voiman vetäminä, kunnes lopulta seisoimme tanssilattian orgastisessa keskiössä, muitten ihmisten ollessa kuin yhteisen fantasiamme ruumiillistuma, välissämme vielä yksi fyysinen metri. Astuako rajan ylitse? Näin häivähdyksen tästä ajatuksesta noissa omiani katsovissa silmissä ja samassa hetkessä olimme hukkuneet yhteiseen haluamme toistemme sylissä, huulemme etsivät ja löysivät, kieltemme kärkien tuntuessa kuin sähköiskuina, jotka aikaansaivat tahdottomia sykäyksiä lantioiden seudulle, niitten painautuessa syvemmälle toisiinsa. Tunsin hänen sykkeensä vatsassani. Lämmön tunne laajeni.

Emme sanoneet sanaakaan, vaan lähdimme.

Tanssilattia oli tehnyt meidän osaltamme tehtävänsä, sen alkuvoimaisen liikkeen jatkuessa, tanssin intohimon ilmentäessä itseään. Vaelsimme toisiimme nojautuen yöllisen kaupungin tyhjiä katuja, ollen yhdessä humalassa omasta halustamme. Koetin avata erinäisten autojen ovia, koska halusin alkaa rakastelemaan mahdollisimman pian tämän unelmieni ilmentymän kanssa. Halukas partnerini piti ehdotusta hyvänä katsellen itsekin sopivaa takapenkkiä. Lopulta löysimme yhdeltä hiljaiselta parkkipaikalta pakettiauton, jonka takaovi ei ollut lukossa.

Auton takapenkki vaihtui puiseen lattiaan, mutta se ei meitä vieroittanut. Laitoin takkini pehmusteeksi kovalle lattialle.

Miten kuvata seuraavia minuitteja, joissa siihen hetkeen asti koko elämäni kaikki turhaumat, kuten myös unelmat, olivat läsnä, meidän molempien antautuessa toistensa edessä ilman vaateita, ilman henkilöllisyyttä, ilman kokemusta vastaavasta. Ehkä lopultakin vain se, joka on kokenut jotain vastaavaa, voi ymmärtää kirjoittamaani, toisen tarinaani lukevan ollessa pettynyt siitä, etten kuitenkaan kuvaa kaikkea kokemaani hyvin yksityiskohtaisesti, tai tämän kauniin naisen kehon eri osia. Minä avauduin vanhasta pelokkaasta kuorestani tuossa pakettiautossa, sen kovalla lattialla ja heräsin uudenlaiseen tietoisuuteen seksuaalisuudestani.

Katsoessani noihin kauniisiin silmiin ja hänen liikkueensa koko kehon kattavassa orgasmissaan, omani kuitenkin vielä viipyessä voimallisissa lantioni liikkeissä, koin puhtaan seksuaalisuuden nautinnon ensimmäistä kertaa. Antamisen ja saamisen vuorovaikutuksen. En voi kuvata tuota kauneutta tämän enempää. Joskus ainoastaan yksinkertaiset sanat pitävät totuuden itsessään.

Tässä muistellessani mietin sitäkin että jokin aika ennen tämän naisen kohtaamista, menetin neitsyyteni pikaisessa panossa toi-

Tämä kirja on kehityskertomus miehestä joka tutkii elämää ja ihmisyyttä seksuaalisuuden siivittämänä. Päähenkilö on taidekauppias, maailmanmatkaaja joka kulkee niin synnyinmaassaan Suomessa, Hollannissa, Italian kaupungeissa kuin vaeltaa vuoristoissa. Varsinaiset opettajansa hän löytää naisissa, erityisesti syöpään kuolevassa vaimossaan Mariassa, ja myöhemmin Sofiassa. Kirjan rikas seksuaalisuus ja inhimillisyys tarjoavat sitä lukevalle mahdollisuuden tutkia omaa elämäänsä kirjan kaleidoskoopin kautta.

«Aistikas, lennokas ja yllättävän mukaansatempaava tarina Anais Ninin ja Henry Millerin hengessä» –
Sirpa Saukko

BoD

9 789528 031284

www.bod.fi